

KURYER LITEWSKI

Za Najwyższem Dozwoleniem

IMPERATORA I M. C. CAŁEY ROSSYI.

W WILNIE V. S. 24 CZERWCA 1803. ROKU WE SRODĘ

z Petersburga VS. 12. Czerwca.

Rewelskiego garnizonu Półkownik Baron Saltz uwalnia się od służby z mundurem. Major Arens umieszczony w Roczensalskim garnizonie. J. I. Mość oświadczyć raczył ukontentowanie najwyższe: Szefowi Newskiego regimentu muszkietyerów General Majorowi inżynierów Opermanowi za dobre wykonanie czynności poruczonej; Roczensalskiej artylleryi komendantowi General Majorowi Woronow za piękne utrzymanie onej; 2. artylleryi batalionu Podpółkownikowi Argun za utrzymaną w komendzie karność i porządek; Fridrichshamskiej i Roczensalskiej komendzie inżynierney, za pilne prowadzenie roboty w tych twierdzach. 3. batalionu flotnego Półkownik Hertenberg otrzymał rangę General Majora i szefostwo 2. półku morskiego. Szef 1. półku General Major Szyrkow będzie miał inspekcyą nad wszystkimi nowo-formującymi się półkami morskimi.

z Londynu 9. Czerwca.

Napełniają się porty nasze okrętami Francuzom i Batawom zabranemi; dotąd iennym żaden zkonfiskowany urzędownie nie był, przeciw zwyczajowi na wojnach dawniejszych doświadczonemu; co nieskończenie zdziwia polityków; niektórzy ztąd wnoszą że Ministrowie nie stracili nadziei przywrócenia wkrótce pokoju. To pewna że flagi Francuzkie i Batawskie nie są zdjęte, iennom pozwolono zostać na własnych statkach. W Parlamencie z Reprezentantów narzeka wielu, dla czego rząd nie kazał do tychczas chwycić Hiszpańskich okrętów; gdy bowiem nikt u nas nie wątpi, że Król Katolicki albo całą potęgą wspierać będzie zprzymierzonych Francuzów, albo przynajmniej według ostatniego traktatu dać musi 15. okrętów liniowych Konsulowi, i 24. tysiące żołnierza lądowego w posilku; a przytém pozwolić wolne przez kraj swój przejście armii Republikańskiej do granic Portugalskich, i porty zamknąć kupcom Angielskim; roztropność i dobrze zrozumiany interes nie każe czekać, aż Hiszpani wszystkie skarby swoje z Ameryki i wysp Filipińskich zprowadzą bezpiecznie, za których pomocą ogromne floty przeciwko nam uzbroją.

Minister skarbowy Addington izbie niższej przełożył potrzebę zaciągnięcia nowego długu na wojenne wydatki w roku terażniejszym; summa wynosić ma 11. millionów F.S. służyć będzie na pomnożenie wojsk lądowych do 130. tysięcy, morskich 100 t. milicje W. Brytanii wynoszą 72. t. Irlandzkie 18. W tych Minister wojenny pokłada najsławniejszą nadzieję. Nieprzyjaciel, powiada, nie wie jak wielka jest potęga lądowa narodu naszego. Francuzi mają wojtęko liczniejsze, i dobrze ćwiczone; lecz całego razem na brzegi Angielskie nie wyrzucą, częstokroć lądowania nie straszne. Wprawdzie wojska regularne Brytanii W. rozrzucone po całym

kraiu i osadach rozległych, nie są dość silne przeciw takiemu nieprzyjacielowi. Lecz milicje, ochotników mamy niezliczonych. Ci w pierwszych walkach mogą być pobitemi; w przedłużonej wojnie nauczą się zabijać i umierać. Wspomniacie sami, jak Amerykańskie milicje długo przez nas bite, nakoniec walecznych Anglików pokonały. W rewolucyjney wojnie kto Francuzom dał zwycięstwo nad Pruskiem, Austryackiem, i tytu narodów rycerstwem, jeżeli nie ochotnicy i milicje?

Dokończenie Deklaracyi Króla Angielskiego.

Takie wyrazy publicznie i głośno powiedziane w Paryżu, rozniesione po całej Europie, inaczej nie mogą być wzięte, tylko za wyzwanie do wojny Anglików; ten naród potężny i waleczny może i chce stanąć w obronie praw słusnych Króla swojego i własnych przeciw obcej napaści. Postępek Konsula z Lordem Whitworth podczas audyencyi, w obecności zagranicznych posłów, nowym iest dowodem wyzwania tego, a tłumaczenie się późno uczynione obelgą nową. Gdy Król o satysfakcyą prosił za zniewagę koronie swojej wyrządzoną w kilku Hamburgu kazał w gazecie umieścić gruby i uderzający nas paszkwił; na co gdy nie zezwalamo, udał się do powagi urzędu swojego. Musiał uleść potrzebie Senat Hamburgski; niepodległość miasta zgwaltcono; pogrożki Francuzkie sprawiły na koniec, że w mieście wolnóm rozsiewano wolnie potwarz przeciw rządowi Angielskiemu. Można do tego jeszcze przydać, iż nie raz domagali się Francuzi, abysmy prawa i konstytucye nasze odmienili względem wolności druku; abysmy zgwaltcili prawo gościnności na emigrantach do nas przybyłych, którym żadnego przestępstwa nie doowiedziano.

Te postęпки rządu Francuzkiego zważając, trudno nie widzieć w nich stały i usilny chęci zkrzywdzenia i upodlenia W. Brytanii. Król pamiętny co był winien powadze i dostojności korony swojej, zachował jednak umiarkowanie, pragnąc sposobami łagodnymi nakłonić Konsula do satysfakcyi koniecznej potrzebnej dla dobra i spokojności narodów Europejskich. Prózne usiłowania; kazaliśmy więc Lordowi Whitworth opuścić Paryż. Tym sposobem zakończyły się prózne negocyacye, a naród Angielski wyszedł z niepewności szkodliwej. Ale chociaż wyrządzone zniewagi i pokrzywdzenia dają Królowi prawo domagania się u przeciwney strony daleko więcej, niżeli tu oświadczył; jednakże dla uniknięcia klęsk grozących Europie całej gotów jest, ile pozwoli honor i dobro narodowe, uczynić wszelką powolność, a do ugody iest jeszcze raz przystąpić sprawiedliwej. Oświadcza więc przed Europą, że chociaż po traktacie Amiens wielokrotnie zaszyły odmiany, a Rpta znacznie potęgę swoją rozszerzyła, przeciwko temu traktatowi; Król w uadgodę nie będzie domagał się wszystkiego, co prawo i okoliczność pozwalają; owszem

złoni się do umowy, która iemu zaręczać będzie satysfakcją za obelgi, a narodom bezpieczeństwo przyniesie od Francuzkiej gwałtowności. Król jasnie i rzetelnie przełożył pobudki, które Anglią zniewoliły do podniesienia broni. Niechce mieszać się do cudzych interesów, nie szuka nowej zdobyczy; pragnie tylko otrzymać co się należy sprawiedliwie dla honoru korony i dobra poddanych, opierając się zamiarom ambitnym nieprzyjaciela, które mogą być szkodliwymi światu, jeżeli do skutku one przyprowadzi bez żadnej przeszkody.

z Paryża 13. Czerwca.

Konsul w tych dniach do Belgium wyjeżdża; naprzód oglądać będzie porty bliższe Angielskich brzegów, ażeby obecnością swoją przyspieszył roboty nakazane do przyszłej wyprawy. Bierze z sobą Ministra zagranicznych interesów, wewnętrznego i morskiego; część gwardyi posłana do Bruxelles. Słychać że Królowi Pruskiemu dano pomyslną odpowiedź względem neutralności miast Anzatyckich, jakoteż wolnej żeglugi na rzekach Elbie i Weser; wątpić trzeba, żeby się ta rozciągała do handlu i żeglugi Angielskiej. Biega pogłoska że wkrótce pokój zostanie przywrócony; a ponieważ Ministrowie którzy wojnę zaczęli, nie mogą szukać ugody, z wyzwałem od Anglików dawno przyjętym, z tej przyczyny w Ministerjum odmiana ma nastąpić. U nas tymczasem przygotowania wojenne biorą postać najogromniejszą. Minister wojenny rozkazał urlopowanym Officerom i żołnierzom iak najprędzej powracać do chorągwi; Prefektem Departamentów zalecił, ażeby powracającym drogę ułatwili; wiele regimentów i półbrigad śpiesznym marszem dąży do brzegów Oceanu.

Nie dość natém: Konsul armią RPtey znadwodem jest wielkiej ludności w kraju, obfitości grosza w skarbie, z drugiej pokazuje, że wojnę wielką prowadzić będziemy. Naprzód zaciągamy 128. nowych kompanii artylleryi, w każdej 3. Officerów, 20. Unter-officyerów, 98. kanonierów; co uczyni ogółem głów blisko 16. tysięcy; stanowiska wyznaczone w Brugge, Lille, S. Omer, Havre, Cherbourg, Brest, Nantes, Rochelle, Belleisle, Ouessant, Oleron, Noirmoutier, Bayonne, Perpignan, Montpelhier, Toulon, w Corsyce i Elbie służyć wszystkie mają do strzeżenia i obrony morskich nadbrzeżów. Powtórnie będą uformowane 4. nowe legiony; każdy od 5. batalionów, ludzi 3936. Do tych będą przyjęci Officerowie i żołnierze najbardziej z Departamentów podczas wojny rewolucyjney podbitych. Potrzebie batalion czarnych pionierów głów tysiąc. Naostatek do obrony osad RPtey 5. półbrigad ciężkiej, 2. lekkiej piechoty. Młodzieńcom konskrypcją zajętym, na dopełnienie dawnych, formowanie nowych korpusów stawać bez wyłączenia kazano.

Wyszło tu opisanie Elektoratu Hannowerskiego; zawiera 1700 mil kwadratowych; ludność blisko miliona; twierdzy żadnej niema w kraju któraby długie oblężenie wytrzymać mogła; w czasie pokoju wojsko regularne wynosi 16 t. milicya 5.500^e nie licząc 2 regimentów, które ciągle służą kompanii Wschodnio Indyjskiej, ogółem 25 t. zbrojnego ludu. Przemysł mieszkających mały; handel nie kwitnie, grunt piaszczysty i nieurodzajny, lud mocny, odważny, oszczędny, pracowity, a losu swojego nie kontent. lasy piękne dobrze utrzymywane, mają wiele drzewa zdatnego do budowy. Nadbrzeżami rzek, Aller, Weser, Elby, niektóre powiaty obfite w pastwiska dostarczają niemało bydła i koni. Dochody publiczne wynoszą 4 miliony talarów; kopalnie w Hartz czynią 400.

t. dobra Elektorskie 700 t. reszta z cel, akcyzy, podatków gruntowych, Administracya skarbu należy do Stanów prowincyi. Wojsko utrzymuje się z akcyzy. Po odtrąceniu wydatków, zostaje corok Elektorowi million talarów, nie licząc co może oszczędzić biorąc wojsko Hannowerskie na żołd Angielski. Regencya z 7 Ministrów złożona ma wielką władzę. Anglicy narzekają zwykli, że Hannover wciąga ich częstokroć do kłótni lądowych. Hannoveranie, że ich pieniądze do Anglii wychodzą.

Cóżkolwiek jest, Król Elektor bardzo jest przywiązany do tego kraju, który dziedzictwem wzięł od przodków. Podatków żadnych narzucać nie może bez zezwolenia Stanów; zawsze jednak Regencya znajdzie większość głosów. Tu wspomnieć trzeba, że gdy na początku r. 1795 Generał Pichegru przyuagłił Xiążęcia d'York ustępować z Hollandyi, Angielskie wojska uciekając do Hannoveru od wodzów nie powściągane, dopuścili się rabunku i wszelkiej swawoli, przez co zasłużyły na nienawisć u Hannoveranów. A chociaż później wszystko płacono gotowym groszem, umysłów nie nawrócono. Regencya naostatek wymogła u Ministrów Angielskich że swojego żołnierza wyprowadzili z kraju na okrętach. — Dla utrzymania porządku i policyi Konsul dziś rozkazał kilkaset milicyi gendarmerie zwanej przestąd do Prowincyi zajętych przez Generał Mortier,

Opanowanie Hannoveru niemile uczyniło wrażenie na umysłach Anglików, dla tego podobno, że przy podpisaniu ugody w Brytaunii ratując Elektorat będzie przynaglona obmyślc dla nas przyzwoitą nadgodę. Londyńscy politycy w grubych wyrazach na Konsula o to powstają; chlubili się niedawno czytając odezwy zapalające Hannoveranów do pospolitego ruszenia. Dziś niemogąc nic powiedzieć na pochwałę Xiążęcia Cambridge, iają Francuzom; według ich przynaglony, zgwałciliśmy wszelkie prawa i sprawiedliwości: prawo narodów, barbarzyńskim obyczajem; bo wiedzieć trzeba, że w Londynie napisano nowe prawo samym tylko Anglikom służące. Mówią żeśmy złamali konstytucyą Rzeszy Niemieckiej, że Elektor nie ma należeć do wojny przez Króla zaczętej. Historia i rozum niech odpowiedzą na nikczemne zarzuty. Bulla złota z Elektorów każdemu daje prawo wojowania iak dawniej czynili Pano wie leni w Francyi. Jakoż nie raz Elektorowie zapowiadali wojnę Monarchom, przez nich sobie zapowiedzianą mieli. Dziecie Karola 5 niech służy za przykład. Podczas 7 letniej wojny Elektor Hannowerski wojował z Austriackim domem; gdy zaś wojska Francuzkie wkroczyły do Hannoveru, nikt wtenczas nie wołał o zgwałcenie prawa narodów. Ma więc Francya niezaparte prawo szukać Króla w Brytaunii w lądowych dzierżawach jego.

Próżne tu są narzekania, płód ambicyi obrażoney i nierzetelności Ministrów Angielskich. Król woła iż RPta grozi Europejskiej wolności; uzbraja się za krzywdy mocarstom lądowym przez nas wyrządzone, a Elektor nie Francuzom nie wyrzuca, ma za dobrych zprzymerzeńców i przyjaciół, chce zostać w pokoju z nami. Bo iako Król jest potężny, iak Elektor słaby. Gdyby podobno było nową wojnę powszechną zapalić na lądzie, albo zebrać w Hannoverze 200 tysięcy dobrego żołnierza, nie wolałoby zapewne Anglicy o zachowanie neutralności. Dzisieysza w Hannoverze wojna nie jest przeciw Elektorowi podniesiona, lecz przeciw Królowi Angielskiemu; Hannowerskie wojska w niewolę poszły, bo należą do Króla w Brytaunii. Nigdy Hannover w Angielskich wojnach nie był obojętnym; krew Hannowerska obficie płynęła po wszystkich częściach świata; wiele ludu poległo na usługach wacho-

dniey kompanii, w Ameryce Hannoveranie część lepszą wojsk Jerzego 3 składali; w Egipcie, obu Indyach oni za Anglią waczylili; musiał więc Konsul odiać nieprzyjacielowi tak wielką pomoc, musiał wstrzymać złoto z Niemiec do Anglii płynące. Złamali Anglicy przymierze i prawo narodów przeto że rozumieją się niedostępnymi w swojej wyspie, czekamy pomysłnych wiatrów; a tymczasem poniżamy nieprzyjaciela gdziekolwiek jest dostępnym. Czas pokaze, czyli Ocean dostateczną będzie zastoną dla Anglików od Francuzkiej natarczywości.

Dozorcy kwarantanny Marselskiej piszą do Ministra Chaptal, że zaraza morowa którą Anglicy z Egiptu przynieśli, smutne skutki w Malcie sprawiła, zatem po wszystkich portach RPtey ostrożność podwoiono, ażeby kraj nasz od podobnej klęski wolnym został—Laforest naznaczony postem do Berlina, Otto w Munich—Dywidzą milicyi gendarmie posłać kazano do armii, która z Generalem S. Cyr wkracza do Neapolu. Jutro w rocznicę pamiętnej bitwy pod Maréngo monument poświęcony Generałowi Desaix będzie odkryty.—Departament Nord ofiarował RPtey okręt od 74 armat; obywatele departamentu Tarn fregatę.—Z portow naszych coraz więcej wychodzi korsarzów; niektórzy już powrócili z zdobyczą.—Anglicy nie przestają na okrętach nam i Batawom zabranych, zachwycili wiele statków Duńskich, Szwedzkich, Pruskich, Portugalskich, które do portów RPtey zawiązać miały.—Długo oczekiwane ze Włoch za bytki starożytne przybyły do naszey stolicy, między innemi Venus Mediceuszów.

Kommanderujący na wyspach Francuzkiej i Reunion General Lamorriere pisał do Konsula dziękując imieniem obywatelów za dobrodziejstwa na nich wylane. Godnieysze uwagi są wiadomości które przyłączył Angielskie intressa w Indyi wschodniej, powiada, obrót biorą mniey pomysły. Zbyt wielka rozległość kraju nie pozwala ogarnąć wszystkiego, i w każdej stronie dać odpór dzielny; uciążliwe panowanie z niechęcią mieszkańców krajowych. Niedawno przegrali wielką bitwę z Marattami. Odzwały Tippu Saiba popioły; zamordowanie powsta Perskiego w Bombay sprawiło niemile wrażenie na umysłach; wie albowiem każdy, że ten mąż imieniem swojego Monarchy upominał się u rządu. Angielskiego o summy obiecanie w nagrodę odmówionego przeyścia armii Francuzkiej z Egiptu do Indyi. Nie jest miła rzecz przeżyć przyszłe wieki; lecz pewny jestem, że czas się zbliżył w którym wielkie odmiany koniecznie nastąpić muszą w tey części świata Twardy rząd Angielki, codzienne gwałty i arbitralne przywłaszczenie cudzych krajów, dostatki niezmiernie złe przepychy zbytek duma i swawola, słabość wojska zastępującego kraj rozległy, to wszystko razem każe spodziewać się prędkiey odmiany.

R. 1757 gdy Xiążę Cumberland z Marszałkiem Francyi Richelieu kapitulował w Closter Severn, w Paryżu pokazala się karykatura wyobrażająca wodzów Angielskich z laską pieszo powracających do oycyzny. Dziś gdy Xiążę Cambridge oboz opuścił i retyrował się na okręta pocztą, według wyrazu Generala Mortier, pisarze nasi, imieniem jego wydali następującą Odezwę do Hannoveranów. *Ego vado ad Patrem.* Król mój ojciec troskliwy o dobro i obronę waszą, ludzie waleczni i wierni, mnie tu zesłał w zakład oycowskiego przywiązania. Nieba naszym zamiarom sprzyjały; serce moje natchnięte mężem i odwagą; na mój głos powstałiscie wszyscy ruszeniem popolitem; słusznie zawołać mogłem: Znikną przed naszym obliczem Francuzi, iak unoszą piasek wiatry na pustyniach. Sami wiecie, iak ochotco wykonałem przysięgę zagrześć się z wami w ro-

zwalinach tey oycyzny, iak dzielnie przebiegłem wasze zastępy; zapalając w sercach odwagę rycerską. Przysięgłiscie ze mną, i dotrzymacie obietnicę świętą. Wspomniacie na dzieła własne i przodków waszych, na dobrodziejstwa z ręki Króla Elektora odebrane; Niech to was bynajmniej nie zraza iż Anglia do wojny Hannover wciągnęła, gdy narody lądowe żyją w pokoju, że złoto wasze przenosi do siebie, że lud wasz do Indyi rozsyła, abyście rycerskiego rzemiosła nie zapomnieli, walecząc za interes obywatelów Londynu. I Cóż znaczą, kilkoletnia ogdza, kraju zpuszczenie, zguba kilku tysięcy ludu, w porównaniu z nieoszacowanym zaszczytem, służenia narodowi Angielskiemu, i dawania Królów narodowi nad narodami królującemu. Biicie się mężnie dla oszczędzenia drogiey krwi Angielskiej. Postanowiłem był wprawdzie życie poświęcić dla waszey sprawy, lecz teraz lepiej będzie gdy sami na wojnę pójdziecie. Już okręt dla mnie gotowy, wiatr żagle rozpina. Płynę.

z Hagi 10. Czerwca.

Przed wypowiedzeniem terazniejszey wojny nie mieliśmy w kraju żołnierza Francuzkiego nad 3400, teraz utrzymywać będziemy 25 t. Regencya komendę najwyższą według traktatu, nad wojskiem posiłkowem oddała Generałowi en chef Victor. Rada woienna będzie zniesiona. Ministrem tego departamentu zostanie Pymann. Liston Poseł z Helvoetsluis wypłynął już do Anglii. Coraz więcej regimentów posyłamy do Hollandyi północney; inne ciągną przez Nimegę do Armii rezerwowey. Wszystkich Anglikow a resztować kazano, w Bruxelles przytrzymany van der Duyn nasz Emigrant, dziś Generał Angielskiej służby. z Rządem Francuzkim Deputacya Batawska w Paryżu układa, co mamy czynić zaczepnie i odpornie przeciw spólnemu nieprzyjacielowi. Anglicy zabránym nam i Francuzom okrętów dotąd nie konfiskowali, wszystkie towary są zapieczętowane Słychać iż eskadra nieprzyjacielska wbiegła do Neapolu, bombardowaniem zagroziła tey stolicy, jeżeli rząd Francuzów przyjmie do kraju; W podobnym przypadku był Neapol r. 1744 od Anglikow r. 1792 od Francuzów.

z Hamburga 22. Czerwca.

Generał en chef Mortier zwraca dziś na siebie uwagę naszą; kładniemy o nim krótką wiadomość. Ma lat 35, urodził się w departamencie Nord; wychowany w Collegium Irlandzkim w Douay. Ojciec jego i Strzyli służyli w wojskach nadwornych Króla. Edward Mortier był przeznaczony do stanu kupieckiego; domowe przykłady, i wrodzona ochota pociągnęły młodzieńca do służby wojskowej. Na początku rewolucyi zaciągnął się do korpusu karabinierów, na początku wojny kommanderował batalionem departamentu swojego, odtąd nigdy nie oddalił się z obozu, aż Konsul wychodząc na włoską kampanię r. 1800 wyznaczył go Szefem pierwszey dywizyi militarney. Na batalii Hondschootten zasłużył rangę Generala Adjutanta; Generałów Klebera, Masseny, Lesvra i wielu innych miał szacunek; u ostatniego był Szefem sztabu, i zawsze prowadził straż przednią. Po zakończoney wojnie w Campo Formio otrzymał Szefowstwo 23 regimentu kawalerii; gdy odnowiła się wojna r. 1799 został Generalem brygady. Odprawił chwalebnie kompanię Niemieckie i Szwycarskie pod Generałem Jourdan i Masseną; w pamiętnej pod Zurich bitwie dystygnował się tak dalece, iż na placu został ogłoszony, Generalem dywizyi. Był na wszystkich kampaniach rewolucyjney wojny,

na wszystkich prawie sławniejszych bitwach, pod Jemappes, Nerwinde, Fleurus, Altenkirchen Friedberg: pod Maubeuge ciężko raniony! wziąć Maestricht G. Kleber dopomógł.

Słychać, że rząd Francuzki ma wkrótce wydać odezwę do Hannoweranów będących w służbie Króla Elektora za granicą, aby do kraju powracali w czasie zamierzonym, pod utratą majątku.

Kancellarya Cywilna JW. Generała od Kawalera Gubern: Wojezn: Litt: i różnych Orderów Kawalera Barona Benigsena kilkakrotnie publikowała, ażeby Sziachcianka Katarzyna Rawska, która podawała w Słonimie podczas przejazdu NAYJASNIEJSZEGO MONARCHY prośbę o wsparcie, sama tu w Wilnie stawała, lub kogo prawnie umocowała do przyjęcia przystanych dla niej z Gabinetu JEJEGO IMPERATORSKIEJ MCI rubli afsygnacyinych 50. O czem przez niniejszy awis, na nowo publikuje się. — Datt w Wilnie d. 9. Junii 1803. Ru.

Marcin Makarewicz chłopiec mający lat 13. cery bladawey, włosow nie zupełnie ciemnych, oczu błękitnych, po rusku ordynaryjnie mówiący, odziany w kurtkę i raytuży sukna domowego białego, poddany WW. Staniewiczów, rodem z ich majątku Polan w Pcie Wilen: leżącego w tych dniach pierwszy raz przyiechawszy do miasta Wilna, z domu ex Prezydenta Ziem: Wilen: Romanowicza na ulicy Bernardynskiej będącego, w dniu 19. Junii Ru ter: 1803. niewiedzieć gdzie się podział, czyli raczej zblakot; ktoby tedy o takim chłopcu miał wiadomość, albo onego dostawił do Kamienicy WW. Abramowiczow w rynku na rogu Szklanney ulicy pod N. 205. położoney, zgłaszając się do JW. Staroscianki Upitt: Puzynianki tamże rezydującej, ten prócz wdzięczności, przyzwoitą odbierze nagrodę. Datt w Wilnie d. 23. Junii 1803. Ru.

W następującym miesiącu Lipcu zaczyna się abonnowanie gazety Kuryer Litewski, kwartalne dla mieszkających w Wilnie, półroczne dla odbierających pocztą; wydaje się we środę i sobotę po godzinie z południa 3ciey. Można także abonnować wszelkie Gazety zagraniczne w różnych językach.

Josiel Tobias, i kompania Aaron Szapselowicz, Elias Kiwelowicz donoszą, że u Moyżesza Menachomowicza znajdują się ceregraf jeden na 10833 zlot: Prusk. curant; przytym ceregrafix dla pewności przyłączoną są trzy wele, każdy na tysiąc rubli, data tych wexlow iest d. 12 Julii N.S. r. 1802. U tegoż Moyżesza iest ceregraf drugi na 12 tyt. zlot. Pr. curant, i przy nim ieden wexel na takąż summę, z datą 26 lub 28 Augusta V.S. r. 1802. Wszystkie te wexle są podpisane od osob w górze wyrażonych: A ponieważ one są zakwestyonowane, i oto rozpoczęty iest proceder w Grodzie Wileńskim, Trockim i drugim Departamencie Sądu Głow: Gub: Wileńskiej, więc ostrzega się ażeby nikt onych nie nabywał, ani na one dawał pieniędzy w kraju i za granicą.

Dzieło tłómaczone z Fran. na kraiowy język: *Gonzalw*, że iuz z pod prasy wyszło, w Drukarni JJXX. Piarów pospieszniey daleko od czasu, wydany na to dzieło Prospektem, do iego wyjscia naznaczonego; przeto *wydawca*, sądzi byż obowiązkim: wiadomienie o tym *JAPP. Brenumeratorow*, a razem o miejscu odbierania *Exemplarzow* prenumerowanych, tymże samym, które było wymienione w *Prospekcie*, to iest: w *Księgarni JJXX. Piarow w Wilnie*.

Na mocy Dekretow, jednego w Sądzie Głównym Gubernii Litewskiej Roku 1802. Apryla 26. Drugiego w Sądzie Ziemijskim Powia:

tu Wileńskiego Roku terazniejszego 1803. Februerii 20 dni ferowanych, iezeli w Kraiach Zagranicznych znajdują się iacy Kredytowicie zeszłego Jana Müllera Miasta Wilna Burmistrza i Kupca, onym przez niniejszą Edyktalną Cytacyą intimatur, ażeby bądź osobiscie, bądź przez Plenipotentów Urzędownie umocowanych do Dedukcyi i usprawiedliwienia swoich kredytow i pretensyow, dla zadeterminowania z majątku tegoż zeszłego Jana Müllera satysfakcyi przed Sądem Ziemijskim Powiatu Wileńskiego na rozpoznanie determinowanym w Mieście Wilnie odbywanym stawali w Kadencyi Oktobrowey z dnia pierwszego Oktobra Roku 1803. zaczynać mającey, lub gdy sprawa z rządu swojego do sądenia przypadnie — Jakowy termin z niniejszhey ddyktalney Cytacyi ostateczney pod Amissyą kredytow i pretensyow zamierza się. Datum w Wilnie Roku 1803 Mieściąca Aprila 10. dnia.

Sąd Główny Litt: Wilen: 2go Departamentu, mając się stosownie do przedłożenia Generała od Kawaleryi Littgo Wojeznego Gubernatora, zarządzającego w obu Litewskich Guberniach Cywilnemi interesami i Orderów Kawalera JW. Barona Benigsena, aby niniejszy Departament w limitowaniu Sądow i reasumpcyi kadencyow stosował się do Naywyższego Imiennego Ukazu w d. 29. Aug: 1798. Ru rządzącemu Senatowi danego; obwieszcza wszystkich Obywateli i czynionym zawczesne ostrzeżenie, że takowe wakacye mogą Imiennego Ukazu w powyższej dacie 29 Aug: 1798 Ru; iedne od d. 20. Julii do d. 20. 7bra, 2gie zaś od d. 20. Xbra do d. 20. Febr: są dozwolone, i że Departament niniejszy stosować się będzie do powyższego przepisu, ostrzega. Dan w mieście Gubern: Wilnie Msca Maja 28. dnia 1803. Ru.

Sąd Grodzki Prtu Wileńskiego Awizuje wszystkich w ogólności Kredytow i Pretensow, tak Kraiowych, jako i Zagranicznych do majątku Zydwow Jowela Nochimowicza i Icki Abraamowicza bywszych Wexlarow Wileńskich pretensye mieć mogących, iż po oświadczenym przez ich konkursie na rozdział ogólnego majątku termin do ostateczney rozprawy Dzień 24 7bra Roku 1803. iest zamierzony, ażeby więc wszyscy Kredytowicie do takowego majątku ubiegający się na założony termin do Sądu tego z pretensyami swoimi iawili się i onych sami bądź przez Plenipotentow swoich dowodzili uwiadamia.

W Dominium Kockim w Woiewodztwie Lubelskim a Cyrkule Radzyńskim, odprawiać się będzie najdniu 31. Augusta r. b. Licytacya na której przedawać się ma 1. 11 sztuk Trykaczy prawdziwych hiszpańskich które na miejscu w Holitsch w Morawii w Dobrach Familiinych Cesarskich, o mil siedem od Wiednia, Kupione, kosztują kazdy a Zł: 300. Rynskich w Banco Zettlach 2. 10. sztuk Trykaczy prawdziwych hiszpańskich tamże Kupionych a Zł: 150. Rynskich w Banco Zettlach. 3. 20 sztuk Trykaczy prawdziwych hiszpańskich tamże Kupionych a Zł: Rynskich 60 w Banco Zettlach. — Gdyby jednak kto sobie zyczył, przed Licytacyą z ręki Trykaczy nakupić, ten raczy pieniądze podług powyższego pretium z dołączeniem dziesiątego procentu za transport, do Dominium Kockiego odebrać i byż zapewnionym, iż istotnie tego Gatuńku Trykaczy wydane iemu będą którego Zada

Prenumeratowicie dzieła pod tytułem *Podróż do Syrii i Egiptu* p. P. Volney we 2ch Tomach za okazaniem biletu odbiorą swe Exemplarze u JPana Kozuchowskiego [Przetłózonego] Drukarni Akademickiey.